

[Hans Hansen (Rørby).]

tage til de særlige forhold, der kunne gøre sig gældende i en nødsituation. Det er for så vidt slet ikke noget nyt. Vurderingerne har i mange år taget det samme hensyn, hver gang man stod overfor en usikker situation. Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen har i et interview til pressen givet udtryk for — og det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed var også lidt inde på det her —, at vurderingen ikke skulle have skattemæssige virkninger i den betydning, den hidtil har haft. Det kan jeg ikke se. Så vil man netop komme ind på at give frit løb for den spekulation, som vi kender mange eksempler på. Jeg kender en millionær — han er forresten blevet det i kraft af kød- og kvægeksporten —, som i øjeblikket har en række herregårde, og som køber disse gårde til en pris, der er handelsprisen, men får camoufleret sin formue i forhold til vurderingsprisen, der er betydeligt lavere. Jeg vil meget advare mod at give en sådan trafik frit løb, og det bliver jo følgen, hvis man ikke giver vurderingsprisen skattemæssig virkning.

Jeg skal iøvrigt ikke sige meget mere. Jeg kan ikke se, at der er nogen grund til at udsætte vurderingerne, det er tværtimod af betydning, at man får en vurdering, inden den fulde virkning af devalueringen er slået igennem. Det vil være i ejendomsbesiddernes interesse, at det sker, idet man så får den virkelige pris frem. Og skulle det så ske, at vurderingen ikke kommer til at passe, synes jeg, det var bedre at overveje at indføre en kortere vurderingsperiode i næste omgang. Det var der mere grund til end til at gennemføre det her foreliggende lovforslag, som vi fra vor side ikke kan støtte, men må gå imod.

Kristen Amby: De fleste af de bemærkninger, der har været gjort af den højtærede finansminister og ordførerne, har med en enkelt undtagelse været af saglig karakter, og dem skal jeg ikke opholde mig ved. Men den ærede socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, gav sine bemærkninger en lille politisk drejning, som forekommer mig så helt urimelig i denne forbindelse. Det ærede medlem talte om grundejerne og husejerne, og at det var nærmest for at komme dem til hjælp, at dette lovforslag blev stillet o. s. v., og at det så ville gå ud over andre, hvis man gennemførte lovforslaget. Det er det, jeg gerne vil svare på.

At selve forslaget har været påkrævet, tyder figura på. Efter at det er blevet fremsat, er den meddelelse kommet, at man ikke vil følge 5 pct.s reglen for boliger og land-

ejendomme, selvom der sker en opvurdering. Denne meddelelse kom bagefter, vi vidste jo ikke, at den kom, vi sidder ikke i administrationen. Det, vi så foran os, var følgerne, nemlig at nu stiger de småhuse, som folk selv bor i, og det er den almindelige skik, at man skal tage en indkomstskat på 5 pct. af disse huse, en skat for at bo i egen ejendom. Vi vidste ikke, at det var under opsejling; at satsen nu skal ned til 2½ pct., eller hvad man nu skal ned til. Iøvrigt er de, der bor i egne småhuse, alligevel ikke undtaget fra byrderne ved opvurderingen, for man kan ikke lade være at sætte værdien op, hvis huset i realiteten er tre gange så meget værd i handelspris, som det hidtil er vurderet til. Det vil sige, at de pågældende får en fiktiv formue, som de skal betale skat af. Dette står stadigvæk tilbage, bortset fra at vi selvfølgelig også skal betale højere skat til den fælleskommunale udligningsfond, så længe vi har den, og til staten. Endelig er der — jeg tror, den kom i går — kommet en ændring til zoneloven, hvorved man gør undtagelse for visse følger af den opvurdering, som jo vil finde sted, og hvis man yderligere går den vej, og det kan man blive nødt til, som den ærede ordfører for det radikale venstre foreslår, nemlig forud for vurderingen nu i 1950 at sige, at en opvurdering af bygningerne ikke skal have skattemæssige konsekvenser — og jeg er enig med det ærede medlem, helt enig —, nuvel, så er man ved at gennemhulle selve det, som man tilstræber, for så vidt man tilstræber en opvurdering, og det er en opvurdering, der er tale om i en overgangsperiode, hvor ejendommene stiger meget stærkt.

Men der står en ting tilbage endnu, og det synes jeg man beskæftiger sig altfor lidt med, både når der er tale om grundstigningskyld og om skat på fast ejendom. Det er de almindelige beboelseshuse, udlejningshuse. Nu vil man måske sige, at hvis de ikke giver nogen større afkastning, end de hidtil har givet, vil man ikke vurdere dem op. Så handler man efter min mening i strid med loven, for helt uden om handelsprisen er der ingen, der kan komme, og også de er steget betydeligt. Hvis de er steget, og hvis kontrakten hjemler ret dertil, hvad for det meste er tilfældet, er det klart, at en stigning i ejendomsskylden på en udlejningsejendom lægges over på lejerne, så man behøver såmænd ikke at have medlidenhed med de fleste af grundejerne; de kommer ikke til at bære denne stigning; det bliver lejerne, der kommer til at bære den, akkurat ligesom de kommer til at bære den efter grundstigningskyldloven, hvis den bliver gennemført.